

беды, близа смърть и грозни устрашеніа на съд-
вѣ-тѣ често ги принуждаватъ, да сѣ молятъ Богу
за свои-те грѣхове. Оныя исты-те, кои-то сѣ сѣ
изъ гѣрла подсмекали на Богомолцы-те, сега сѣ и
сами молятъ. Исты-те оныя, кои-то сѣ одричали
безсмъртіе-то на душѣ-тѣ, съ нестѣрпкніе очакуватъ
вѣчностъ-тѣ, защо, като укѣрени за нежъ, немогатъ
да ѣ искоренатъ изъ умъ-атъ си. Та и сами-те
безбожници — ако е нѣкога имало на свѣтъ-атъ
безбожници — вѣруватъ въ Бога. И она найразкра-
щенъ злочинецъ вѣрува тайно въ Бога: па и сами-те
черни дѣволи вѣруватъ въ Бога и треператъ отъ
него. (Иковъ глава 2, ст. 19.)

Человѣкъ е отъ самъ-тѣ си природѣ така устро-
енъ, що то никакъ не може да бѣде безъ вѣроисповѣ-
даніе. Вѣра-та не е никой отъ себе си измыслилъ,
па ѣ на свѣтъ-атъ натурилъ, нити ѣ изнамерилъ,
па като свое умотвореніе въ свѣтъ-атъ пустилъ. Та
е само-то наше също диханіе, мысль наша и животъ
на наши-атъ духъ. За ради това не може да сѣ
рече, чи та само на наши-атъ вѣкъ и на наше-то
колѣно принадлежи; не, но сички-те вѣкове и сич-
ки-те колѣна сѣ ѣ имали, отъ какъ то е тоа
Свѣтъ створенъ. Та сѣ намира не само при просвѣ-
щенни-те народи, но и при сами-те дикы Индіан-
цы, кои-то живѣятъ одвѣтъ океанъ-атъ. Тѣ сѣ
понапредъ знаали чи има вѣроисповѣданіе, до гдѣ
други-те народи за тѣхъ нищо не сѣ знаали. Тѣ
го и днешній денъ въ сѣрдца-та си носатъ. Истина,
тѣхны-те понатѣа за Бога и за богоугодны-атъ
животъ доста сѣ сметени и несакрышени; но то про-
исхожда отъ тука, що сѣ умни-те тѣхны способности
слабо разкити, или защо-то сѣ на зло наведени: